

NUMELE OFICIAL ȘI NUMELE VIRTUAL (NICKNAME-UL)

ELENA UNGUREANU

Institutul de Filologie al AȘM, Chișinău

Official name and virtual name (nickname)

Abstract: Along with official, institutionally formalised names (used in church, civil registers, family, school, everyday life and so on), the Internet virtual environment has been hosting for several decades now a new type of name – the nickname (ID, nick, code name) –, which creates a distinct species/category of “netizens”. This virtual name encompasses the most important features of hypertext: nonlinearity – which is yet to reach its heyday; creativity and language expressiveness in the designation of users; virtuality (as the phenomenon and space in which it occurs and is authenticated); citationality (such a name can be cited); fragmentation (the new name is selected by the owner himself/herself); variation (it may vary depending on the context); partaking in Internet dialogism; indicating the interactivity of this type of communication; distinguishing an author’s depersonalisation, who is cast into a kind of anonymity and whose identity is transformed into a duplicitous or multiplicitous one, also on the linguistic level; offering openness, freedom and temporal and spatial independence; involvement in the *game of signifiers*; refusal of hierarchies (all nicknames have the same status); reflecting the democracy of communicative relations.

Keywords: official name, nickname, virtual name, hypertext, hyperlink.

Una dintre cele mai importante schimbări pe care le-a adus epoca modernă în ceea ce privește alegerea numelui este slăbirea și dispariția factorului religios. Spre deosebire de numele comune, numele proprii, în speță numele de persoană, au nevoie de context pentru realizare, dar, ca și primele, se disting prin aceleași caracteristici gramaticale: gen, număr, caz (Tomescu 1998). Numele de familie reprezintă stabilitatea și continuitatea genealogică (Cosniceanu 2004) și este mai puțin influențabil decât prenumele, care este schimbător și reprezintă creativitatea, modificarea, diferența, amestecul valorilor, etniilor etc. Alegerea prenumelor este un domeniu privat, selectiv și subiectiv, unde se întâlnește tradiția cu modernitatea. În Republica Moldova, începând mai ales cu anii '90 ai secolului trecut, s-au impus progresiv numele românești tradiționale (*Andreea, Călin, Mihnea, Olivia, Ovidiu, Sorin, Traian* etc.) (până atunci existase un adevărat boom al numelor rusești *Igor, Oleg, Olesia, Oxana, Snejana*, etc.). Odată cu extinderea Uniunii Europene, atât în România, cât și în Republica Moldova, se manifestă tendințe clare de „europenizare” a numelor și mai ales preferința pentru hipocristice internaționale (*Netti/Netty/Ani/Any* în loc de *Ana; Sandy, Sanny, Sasha, Alex* în loc de *Alexandru* sau *Sandu; Lory* în loc de *Loredana; Dani/Danny* în loc de *Daniel; Andi/Andy* în loc de *Andrei; Kate/Katie/Katherine/Cătrin* în loc de *Ecaterina; Nicola/Nicole/Nico/Nicollette/Nicolaea* în loc de *Nicoleta; John/Johnny* în loc

de Ionuț; Tony/Anthony pentru Anton; Costy pentru Costică; Eddy pentru Eduard etc.) – dovadă a impactului enorm al televiziunii și Internetului. Globalizarea și impactul puternic al limbii engleze continuă să afecteze, pe lângă alte structuri, și sistemul onomastic din toate limbile. O problemă acută o reprezintă scrierea corectă a numelor străine, care se consideră una dintre cele mai frecvente greșeli. Tendința de individualizare se manifestă inclusiv prin devierea de la regula gramaticală: a se vedea, bunăoară, numele *Mircea*, pe care unii jurnaliști, editori etc. și-l ortografiază intenționat *Mircia*; *Adrieian* în loc de *Adrian*; numele *Alexandra* mai este ortografiat de unele vedete și *Alessandra*.

Numeroase alte prenume românești însă au ajuns la periferia onomasticonului, ieșind din uz aproape cu totul: *Agapia*, *Agripina*, *Arghirie*, *Aritina*, *Eremia*, *Evlampie*, *Fevronia*, *Filimon*, *Filotei*, *Foca*, *Glicheria*, *Glafira*, *Ipatie*, *Macarie*, *Pahomie*, *Paladie*, *Panaghia*, *Pancratie*, *Pantelimon*, *Paraschiva*, *Palaghia*, *Vovidenia*, *Procopie*, *Profir*, *Voichița* etc. (multe dintre ele au devenit nume de familie sau le mai poartă doar părinții și bunicii) și pe care încă le găsim atestate în dicționare, bunăoară, în (Ungureanu 2007). În același timp, au apărut numeroase derivate de la vechile nume: *Semion/Simion*, perceput ca învechit, cedează teren în detrimentul prenumelui feminin *Simona*; mai rar se dă numele *Teodor/Tudor/Toader* (care – aflăm din același dicționar – este vechi de cca 600 de ani – prima atestare la 1432), în schimb hipocoristicele *Teo*, *Ted*, *Teddy* sunt în vogă.

Persoanele publice (oamenii de artă, politicienii etc.) reușesc prin numele lor (pentru interpreți – numele de scenă) să impună o anumită tendință în ceea ce privește orientarea către numele vechi: *Anton*, *Arsenie*, *Avram*, *Damian*, *Iraklii*, *Nichita*, *Pascal*, *Platon*, *Rafael*, *Regina*, *Sânziana*, *Sebastian*, *Tina*, *Varvara*, *Zahar*, *Zemfira* ș.a.

O conotație stilistică aparte comportă numele în contexte care le-au favorizat extinderea semnificației. În Republica Moldova, în campania electorală din anul 2010, „*Sioma și Valera*” (descinzând din galeria personajelor caragialiene („noi cu cine votăm?”) au făcut senzație nu atât prin noutatea felului „basarabean” de a se scrie și pronunța – fenomenul având deja vechime, cât prin caracterul ludic de a recurge la elementul subcultural al onomasticii (puternic influențată de contactul cu limba rusă) în publicitatea electorală.

Odată cu apariția comunicării online, numele public, oficializat instituțional (altfel spus, numele din buletin), a intrat și el în spațiul electronic. Aici, ca și în viața reală, ocupă un loc foarte important în procesul de identificare a persoanelor care semnează cu numele lor oficial texte postate pe internet sau desemnează indivizi reali, care țin un blog/ site sau participă la conversațiile pe chat, forum, messenger.

Onomastica nu numai că nu a rămas pe dinafară, dimpotrivă – în acest domeniu se observă o adevărată explozie de creativitate în materie de denominație. Rețelele de socializare se înmulțesc și se diversifică într-un ritm alert. Numele celor care interacționează pe aceste rețele se mai numește *nume virtual*, *ID*, *nume de cod*, *nickname* (de la engl. *nickname* „poreclă, pseudonim”). O nouă disciplină lingvistică care se impune tot mai mult este *onomastica virtuală*. *Nickname*-ul e noul nume care a populat spațiul virtual cu o categorie de cetățeni care pot fi denumiți „netățeni”. Numele „netățeanului” e ca titlul unei cărți, e noul pașaport/buletin al internautului, cu ajutorul căruia se deplasează (navighează) în acest nou spațiu. În spatele lui se ascund persoane reale, cu nume oficiale.

Mai prolifică decât onomastica clasică (sau tradițională) și cu extinderi foarte puternice în numerologie și imagistică, onomastica virtuală oferă un extrem de bogat

material lingvistic pentru studiu. Semiotica (sintaxa, semantica, pragmatica) numelui virtual abia își așteaptă cercetătorii. Ca și în cazul celorlalte elemente componente ale sistemului limbii, în sistemul nickname-urilor se reflectă întreg sistemul limbii (online). Conceptul cel mai important pe care se sprijină webul (rețeaua extinsă în întreaga lume) și implicit comunicarea online este *hypertextul* (care se bazează pe limbajul de programare HTML). Trăsăturile fundamentale ale *hypertextului* sunt:

- *nonlinearitatea* – care încă, spun specialiștii, nu și-a atins apogeul – într-un *hypertext*, dotat cu nume-linkuri, se poate sări din *nickname* în *nickname*; noile nume denotă clar și expresiv *creativitatea* în materie de denominare lingvistică a userilor (vezi mai jos);

- *virtualitatea* (în spațiul digital numele virtual se produce și se autentifică (devine „real”) prin acceptarea de către comunitatea online; în raport cu numele oficial, acesta totuși rămâne virtual, nefiind reglementat prin legi);

- *alteritatea* în mediul online reprezintă orientarea către identități de asemenea virtuale;

- *citaționalitatea* (toate înscrierile pe net făcute sub un nume virtual, chiar și cele absolut anonime, „fără nume”, sunt înregistrate de tehnologia informațională, fiind citabile și identificabile);

- *fragmentarismul* (numele nou creat, ales de însuși posesorul, e alcătuit din fragmente – litere, nume, numere, semne nonortografice, icon-uri, emoticoane);

- *variabilitatea* (numele virtual este modificabil, putând fi utilizat într-o mulțime de variante);

- prin intermediul lui internautul ia parte la *dialogismul* care se produce în spațiul comunicării electronice – dialogul continuu și nesfârșit al e-textelor;

- indică *interactivitatea* acestui tip de comunicare – un nume virtual trimite întotdeauna la alte nume – impune existența partenerului într-o discuție;

- marchează *depersonalizarea* autorului, aruncându-l într-un fel de *anonimitate*; îi transformă identitatea într-una *duplicitară* sau *multiplă*, inclusiv lingvistică, întrucât își poate multiplica la nesfârșit ego-urile virtuale (numele duble și chiar triple purtate de cetățeni în viața reală pot fi considerate un prototip al identității multiplicitare);

- oferă *deschidere, libertate și independență temporală și spațială* (coordonatele spațiale și temporale ale conversațiilor desfășurate de autorii nickname-urilor se înregistrează în regim automat); este angajat în *jocul semnificațiilor*;

- refuză *ierarhizarea* (toate nickname-urile au statut egal într-o conversație);

- reflectă *democratismul* relațiilor comunicative. În definitiv, nickname-ul e și el un nume de societate – dar de astă dată, cybersocietate sau societate virtuală. Nickname-urile din cadrul conversațiilor online sunt activate prin hyperlink – această dimensiune le face operabile; accesarea lor instantanee și navigatul din *nick* în *nick* potențează interactivitatea și identificarea momentană pe Internet.

Unele dintre aceste trăsături se manifestă și în tradiția non-virtuală (*offline*) – webul însă le-a amplificat și le-a dus la dimensiuni greu de controlat. Analiza structurală și semantică a numelor virtuale generează noi clasificări și tipologii. Nume „mari” și nume „mici”, nume cunoscute și nume necunoscute, nume bizare, „haioase” sau nedecodificabile, nume celebre luate „ca împrumut”, nume-cifre și nume-fără-nume, nume-literă și nume-

frază, nume-slogan și nume-de-partid, nume-obiecte și nume-simbol, nume-domeniu și nume-vis, nume-localitate și nume-animal, nume-personaj și nume-opțiune...

Dacă, în ceea ce privește numele oficial, „identitatea ține mai curând de celălalt, de cel care ți-o acordă” (apud Ciupitu 2007: 63), în cazul numelui virtual, situația se schimbă în sensul că identitatea digitală are o dimensiune dublă: pe de o parte, ea ține de identitatea socială a persoanei, pe de alta – de comunitatea celor care acceptă noua identitate a unui nou intrat în spațiul conversațional online.

Tabelul 1

Numele oficial vs numele virtual

Numele oficial	Numele virtual (nickname-ul)
Numele oficial (prenumele, numele de familie, hipocristicele numelui, porecla etc.) este dat de părinți sau, în cazuri excepționale, de societate.	Numele virtual este ales de însuși posesorul lui (utilizator/user/internaut). În acest sens, ar mai putea fi numit <i>nume de rețea</i> , <i>login</i> , <i>pseudonim</i> sau <i>autonim</i> : «имя, символ или знак, используемые для обозначения самого себя» (Комлев 2006)
Desemnează o persoană concretă și prin nume i se recunoaște o identitate reală.	Desemnează o persoană virtuală și prin <i>nickname</i> i se recunoaște o identitate virtuală.
Poate fi schimbat doar ca excepție, ținându-se cont de reglementările legislative, într-o perioadă mai scurtă/lungă de timp.	Posesorul unui <i>nickname</i> poate renunța la numele său virtual, îl poate schimba, fără niciun fel de reglementări, în orice moment și în orice tip de conversație online.
O persoană reală poartă, de regulă, un singur nume oficial – numele din buletin. Deși pot avea circulație extinsă, numele neoficiale (pseudonimul literar, porecla, hipocristicele (diminutivele) nu sunt trecute în buletin).	Un internaut poate avea oricâte <i>nickname</i> -uri dorește, care conviețuiesc în același spațiu virtual. Câte nume virtuale deține – tot atâtea identități virtuale. Memorizarea lor e unica problemă. „Pentru internet banking ai nevoie de un nick, pentru mailul personal – de altul, și de unul pentru relaționarea la serviciu” (Petrovici 2009).
Poate desemna mai multe persoane concomitent, generând anumite confuzii de identificare.	Pe un anumit spațiu informațional, desemnează un singur user, inconfundabil. Înregistrarea unui login (parolă de intrare în sistem) nu se produce dacă există deja un astfel de login. Pentru diferențiere sistemul recomandă schimbarea lui sau adăugarea unui caracter sau a unor caractere suplimentare (litere ale alfabetului, semne ortografice și de punctuație, simboluri etc.), de exemplu, <i>elena.ungureanu</i> , <i>elena?ungureanu</i> , <i>elena_ungureanu</i> , <i>elena_u</i> , <i>el_ungur</i> , <i>elena@ungureanu</i> etc.
Numele real respectă rigorile structurale impuse de sistemul onomastic al limbii. Numele de familie poate fi alcătuit din părți de vorbire și structuri osificate care s-au gramaticalizat – <i>Șaptelefrați</i> etc. Niciodată nu se scriu împreună prenumele și numele de familie, ci numai separat.	Nickname-ul și-a extins spectaculos posibilitățile de formare – structura lui variază de la un semn (literă, cifră, simbol, icon etc.) până la un enunț întreg. Tot ce e lege, cod, normă – devine în numele virtual – antinormă. Regulile de scriere sunt elaborate de chiar utilizatorii lor, nu de codificatori, nu de autorii de dicționare și vin în totală contradicție cu normele tradiționale. Joncțiunea este mijlocul sintactic de legare pe axa sintagmatică cel mai important, această cerință fiind solicitată de opțiunea privind numărul restrâns de caractere rezervat unui <i>nickname</i> . Altfel spus, spațiul este cel care dictează.

<p>În ceea ce privește topica, numele românesc respectă antepoziția prenumelui față de numele de familie: <i>Vasile Bălteanu</i>; pentru acte, liste – antepoziția numelui de familie față de prenume (<i>Bălteanu Vasile</i>).</p> <p>În actele oficiale numele de familie și prenumele este însoțit de o fotografie.</p>	<p>Sudura elementelor – nickname-urile se scriu, de regulă, unit sau legat, cu varii semne grafice (+, _ , – etc.) și simboluri intercalate printre literele numelui (:*, l0v3, ღღღ, °♥, ...).</p> <p>Se practică frecvent anagramarea numelui, ludicul, jocul parodic al semnificațiilor, jocul de litere, jocul majusculilor cu minusculele (alternarea LiTeReLoR mIcI cU cElIE mArI), al caracterelor cursive sau aldine, cu sau fără respectarea unei topici anume. Renunțarea la diacritice e o regulă cvasigenerală pe rețelele de socializare.</p> <p>Internații recurg la varierea designului grafic pentru originalitate, alegând din setul extins de caractere (așa cum îl afișează bara de instrumente) anumite garnituri pentru fiecare literă din nickname: <i>©aŕŕj@n#t#u@</i>.</p> <p>Se optează pentru toată gama de stări afective: de la lugubru și depresie până la extaz și nebunie.</p> <p>Nickname-ul este tot mai frecvent utilizat împreună cu așa-numitul „avatar” – o imagine sugestivă pentru internaut, care poate să-l reprezinte sau nu, alegerea respectivei imagini-fotografii de „identitate”, de exemplu:</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>ATTezeu</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>darkbebe (Jedi 2005)</p> </div> </div>
--	--

„Nick-ul pare să fie o expresie a unei libertăți unanim recunoscute: îmi aleg un nume după bunul meu plac, mi-l asum, mă atașez de el și îl las să-mi însoțească opiniile în spațiul virtual. În timp, el devine la fel de important ființei mele pe cât este numele din buletin” (Bodiu 2011b). Până la urmă, identitatea on-line nu este altceva decât un alter ego al celei offline.

Internații de gen feminin aleg, de regulă, nickname-uri de zeițe sau prințese, în timp ce internații de gen masculin își aleg nume de eroi mitologici, istorici. Și unii, și alții adeseori își asociază identitatea cu personajele filmelor vizionate sau ale cărților citite, împrumutând numele acestora în calitate de *nickname*.

Reprezentantele sexului frumos preferă diminutivele cu sufixul *-ica, -ika, -ik, -yk, -itza, -utza, -ootza, -tzica, -lici, -ick, -asha: dulcik, sweetik, bombonik, dummyk, mitrutza* etc..

Nickname-urile persoanelor de sex masculin au adeseori terminația *-u*: *turmentatu, batzosu, fiorosu*; reprezintă trăsături care definesc forța, caracterul: *superman, batman, erou*.

Nu sunt puțini cei care aleg, dintr-un spirit de frondă, nume indecente, injurioase (pe care nu le luăm în discuție aici), dar și numeroase *nickname*-uri amuzante, nostime.

Anumite nickname-uri utilizate, să zicem, de persoane care și-au făcut un nume în blogosferă (bloggeri cunoscuți) au devenit un al doilea nume: pe blogosfera moldovenească, numele de cod *ceziceu*, de exemplu, o reprezintă pe *Olga Răilean, soacramica și Soacra mi(țîți)că e Lilia Calancea, iar Viorel Posmotrel* (www.posmotrel.eu) e *Viorel Mardare*.

Alți bloggeri însă țin la numele lor oficial și îl utilizează neschimbat și în spațiul virtual, de exemplu, *Igor Guzun* (<http://igorguzun.wordpress.com/>) Aiciscriu.eu – Blogul lui

Igor Guzun), *Sergiu Beznîțchi* (*beznitchi.com/*) sau *Nata Albot* <http://nataalbot.md/>) etc. Pe blogosfera românească, aflăm din analiza copioasă a unui blogger, că „vaisamar este Emanuel Conțaș, că Barzilai – en – Dan este o anagramare a numelui lui Daniel Brânzei, pasăreaphoenixremixed este Alexandru Nădăban, ascultareacredintei este Alexandru Terlea iar ungandbun îl reprezintă în spațiul virtual pe Borlovan Marcel” (**Bodiu 2011a**).

Anonimicitatea poate ascunde foarte ușor sexul internautului, iar pentru unii utilizatori alegerea unui nume considerat „masculin”, de exemplu, ar putea constitui o strategie de infiltrare în discuție axate pe tematica gender. Iată un exemplu de deconspirare:

Adfreud spune: 25/03/2010 la 12:57

@Gheorghe, am avut in vedere a da de gol cu sensul indirect al frazei..., crezind ca aceasta capodopera va dezvalui ceea ce tine de psihicul femeilor care citesc ceva mai mult..

ps: sunt o Ea, chiar daca multi din nick cred ca sunt barbat. 😊

Loma spune: 25/03/2010 la 13:14

@Adfreud: Gheorghe nu ti-a ghicit din nickname sexul, dar tot ceva a reusit sa ghiceasca, daca tot te intereseaza psihicul (...) (Erizanu 2010).

Înainte de a propune o tipologie provizorie a structurilor numelui virtual, este cazul să observăm că formarea lor continuă o veche tradiție lingvistică, așa cum o descriu dicționarele onomastice. De exemplu, numele oficial poate avea origine variată:

1. *Nume de proveniență creștină*: Agapie (p. 7); Apostol (p. 11); Chimitiuc (p. 51); Gașpar (p. 90); Șolcan (p. 181–182)

2. *Nume provenite de la nume etnice*: Arapu (p. 12); Arman (p. 14);

3. *Nume provenite de la nume comune*: Baci (p. 15), Baltagu (p. 17), Bița (p. 27); Bivol (p. 27); Blidu (p. 29); Chiper (p. 52); Vicol (p. 196–197); Spănu (p. 177);

4. *Nume provenite de la titluri și funcții*: Banaga (p. 18); Comișescu (p. 63);

5. *Nume provenite de la îndeletniciri, meserii*: Chirigiu (p. 53);

6. *Nume provenite de la toponime*: Bătăreanu (p. 19);

7. *Nume cu posibilă proveniență dublă*: Batâr (p. 20);

8. *Nume provenite de la porecle*: Bădărăru (p. 22); Bernevec (p. 26); Bodrug (p. 30); Coadă (p. 59);

9. *Nume provenite de la regionalisme*: Cocârță (p. 61); Țobor (p. 190–191); Țirigan (p. 188–189);

10. *Nume provenite de la numele comune sau proprii de origine străină*:

- origine turcă: Bazatin (p. 21–22); Bărgan (p. 23); Camerzan (p. 41); Caraman (p. 45), Cepraga (p. 49); Chiosa (p. 51); Uzun (p. 191);

- origine slavă: Belțic (p. 24) Corobcă (p. 66);

- origine ucraineană: Beregoi (p. 25); Bujeniță (p. 39);

- origine bulgară: Boian (p. 30); Cataraga (p. 46); Cârmu (p. 58);

- origine maghiară: Brus (p. 37); Cănanău (p. 46); Cătană (p. 47);

- origine greacă: Condrea (p. 63–64); Zuza (p. 203); Nestor (p. 148–149) etc. (Cosniceanu 2004).

Continuând tradiția, dar completând-o cu „elementul” nou, venit din contactul cu tehnologiile moderne, numele virtual și-a extins modalitățile structurale, semantice și

pragmatice. O viitoare semiotică a numelui ar putea fi o disciplină pe cât de complexă, pe atât de fascinantă:

1. *Nickname*-uri provenite de la numele oficiale: *Corbu, emil, Gavril, Grig, janeta, Lupan, plugari*;
2. *Nickname*-uri provenite din asocierea (poate fi și un nume inventat):
  - a) numelui (oficial): *numele de familie cu prenumele: Mihaipruteanu, MARDARIGIGI, isaicires*;
  - b) numelui (oficial) cu o cifră, un semn ortografic sau de punctuație) pentru deosebire dintre mai multe *nickname*-uri similare: *mihai1, papa1, primar1, anna*, Vic&Vic*;
  - c) numelui (oficial) cu un toponim: *tudor_petrosani, VictorRM*;
  - d) numelui (oficial) cu funcția, postul, statutul social, artistic etc.: *crististar*;
  - e) numelui (oficial) cu un anumit an sau doar ultimele 2–3 cifre ale unui an, de regulă, anul nasterii: *Doric76*;
  - f) numelui (oficial) cu evenimente localizate în timp: *Vladi28y, Nick 80, 2011Gicoo, DanRm175* (poate fi înălțimea userului);
  - g) numelui (oficial) cu un nume comun, cu un nume propriu sau cu o poreclă: *Adiscorpionul*;
  - h) numelui-poreclă dublat: *Vic&Vic*;
3. *Nickname*-uri provenite de la nume etnice: *Românu1, Iroman*;
4. *Nickname*-uri provenite de la nume comune: *CetateanX, bunel, Destin, Istoric, Implicare, iepurele, Censura, Politika, Obiectiva, altruist*;
5. *Nickname*-uri provenite de la titluri și funcții, îndeletniciri, meserii: *lunetistul, filologul*;
6. *Nickname*-uri provenite de la toponime: *Cucoara*;
7. *Nickname*-uri provenite de la porecle: *VULPOI*;
8. Nume provenite de la nume comune sau proprii, cu caracter regional. Numeroși useri din Republica Moldova afișează *nickname*-uri care poartă amprenta influenței limbii ruse asupra limbii române, de exemplu: *толян*. Pe oricare alt spațiu al internetului se vor găsi o sumedenie de astfel de *nickname*-uri.
9. *Nickname*-uri provenite de la numele comune sau proprii de origine străină, prioritar engleză: *Cash, Burgher, Coment, freedom87, nnoname, espero, Homme, CHALLENGER SS*;
10. *Nickname*-uri provenite de la onomatopee: *lalalu*;
11. *Nickname*-uri care indică opțiunea politică: *Forza PL, VecheaGarda, patriotulmoldovei*;
12. *Nickname*-uri care indică marca, sigla, logoul, denumirea unui produs: *BMV, Kent81, cibo*;
13. *Nickname*-uri provenite din nume generate de spațiul virtual: *useyourbrain, Smile, WWW, Domen*;
14. *Nickname*-uri-abrevieri: *CatalinSV* sau abrevieri cu o construcție și o semnificație încifrată, cunoscută doar userului: *sen664, Lerod66n, uigres86, AL3X, Jay*;
15. *Nickname*-uri provenite de la nume de personaje, celebrități: *Tribus, Silver, volifgang, MACEDON, Hera, Michiduta, Flac, Artirii, Gregorius, Tacila, Jipy, Fantomas007, vikingu, terminator, Dummyk, Teseu, Alessandro*; ortografiate ca în original sau modificat: *jedisimpson, Josef Giugasfili, Mohameed Alii*;

16. *Nickname-uri-creații proprii: xsteel, Croad, LISIK, RedDevil;*

17. *Nickname-uri provenite din terminologia unui domeniu (muzică, sport, dans etc.): Doremy, CVARTET, Sonata, samba;*

Noutatea vine din extinderea sistemului părților de vorbire care pot funcționa în calitate de nume virtual:

18. *Nickname-uri provenite din instrumente gramaticale (litere ale alfabetului, litere asociate cu cifre, prepoziții, conjuncții, semiadverbe etc.): Pro, și, a, s, l, 2011, xyz, LISIK;*

19. *Nickname-uri provenite din elemente de compunere asociate cu alte părți de vorbire: antigalbenus, antiverde, antirosu;*

20. *Nickname-uri ortografiate în conformitate cu pronunția englezescă: Nikolae, vultoor, Albinutsa, 2011Gicoo, cristynelmarcush.* Se practică extrem de frecvent înlocuirea vocalei *i* cu *y*, a consoanei *c* cu *k*, a vocalei *e* cu cifra 3, a grupului de litere *cu* cu *q*, a lui *u* cu *oo* etc.

21. *Nickname-uri provenite din sintagme sau expresii: Cumnatu_lu_Cumatru, erorimonumentale, ardei-doamne, freeobserver.*

Cea mai mare noutate însă este apariția în calitate de *nickname-uri* a unor enunțuri întregi. Caracteristica pur denominativă a numelui nu mai este intangibilă: predicția ca trăsătură a enunțului își face loc și în interiorul numelui virtual:

22. *Nickname-uri provenite din nume-citat (motto) In God we trust („Avem încredere în Dumnezeu”).*

23. *Nickname-uri provenite din enunțuri: Unimgandirea („unim gândirea”), ceziceu („ce zic eu”).*

Evident, clasificarea nu se epuizează aici. Nickname-urile de mai sus au fost selectate de pe trei adrese electronice: (Portalul a, b, c).

Nu în ultimul rând, această nouă dimensiune – intrarea pe tărâmul discursivității, predicției – se datorează hyperlinkului. Numele utilizatorilor sunt adesea identificate cu numele blogurilor lor (a se vedea, de exemplu, **Bodiu 2011a**).

Dacă nu a putut avea un impact cât de cât serios în sensul modificării numelor de familie din alte limbi, la nivelul prenumelui totuși a reușit să se impună tot mai vizibil (româna nu e singura limbă care suportă aceste modificări), odată cu apariția *nickurilor*, limba engleză „a pătruns” tot mai puternic în aspectele vulnerabile (și autohtone) ale limbii române – în sistemul diacriticelor, înlăturându-le, în sistemul permisiv al terminologiei, în transcrierea specifică etc. E același „volapük”, de care vorbea Raymund Piotrowski (Piotrowski 1997), care, în pofida sinergiei limbii, vulnerabilizează limbile și le uniformizează. Cât e creativitate și cât e destrămare a ființei limbii – urmează să se pronunțe specialiștii în următoarele decenii, când se va vedea impactul tot mai pronunțat al acestor influențe, pe care nici tehnologiile supermoderne nu le pot ține în frâu (a se vedea Necula 2008; Todi 2007; Coja 2010).

Concluzii

Numele virtual este ales deliberat pentru a ascunde și a multiplica identitatea reală a persoanei consumatoare de internet și pentru a se impune într-un spațiu extrem de liber, dar totuși nesigur și insuficient securizat. Într-un viitor nu prea îndepărtat, *nickname-ul*

va spune despre internaut mai mult decât numele real, adevărat. În funcție de gradul de încifrare însă, va putea, de asemenea, ascunde adevărata identitate a userului.

Pe lângă trăsătura creativitate (proprie doar parțial numelui oficial), internautul își asumă un nume virtual pentru a-și crea o nouă identitate, raportată la ceilalți (alteritate). Numărul *nickname*-urilor este incomparabil mai mare decât al persoanelor care și l-au ales. În ele se reflectă preferințele, hobby-urile, fanteziile, dorințele, calitățile etc. internauților, starea afectivă și cunoștințele, creativitatea în materie lingvistică. Așa cum s-a văzut din exemplele de mai sus, reflectând caracteristici ale limbajului „messenger”, numele virtual se orientează către două tendințe majore: simplificare și abreviere, pe de o parte, și extindere a denominării către predicție.

Bibliografie și webografie

- Bodiu, D. 2011a. (blog personal). *Căderea în virtual (2) – Onomastică bloggeristică cu un iz evanghelic foarte pronunțat*. <http://dyobodiu.wordpress.com/2011/02/16/caderea-in-virtual-2/> (accesat în 7 octombrie 2011).
- Bodiu, D. 2011b. (blog personal). *Căderea în virtual (4) – Bravii anonimi*. <http://dyobodiu.wordpress.com/2011/04/07/caderea-in-virtual-4-bravii-anonimi/> (accesat în 25 septembrie 2011).
- Ciupitu, C.C. 2007. Identitatea – către versiunea 2.0. În: *Revista de Informatică Socială*, nr. 8 (decembrie), p. 61–74. <http://www.ris.uvt.ro/wp-content/uploads/2010/06/ris8-dec-20071.pdf> (accesat în 2 septembrie 2011).
- Coja, C. 2010. Particularități lingvistice ale conversației de tip „chat”. București: Editura Universitară. <http://www.scribd.com/doc/36945344/Claudia-COJA-Particularit%C4%83%C5%A3i-lingvistice-ale-comunic%C4%83rii-de-tip-CHAT> (accesat în 5 octombrie 2011).
- Cosniceanu, M. 2004. *Nume de familie (din perspectivă istorică)*. Chișinău: Editura Pontos.
- Erizanu, G. (f.d.). (blog personal). *Cum citeșc femeile* <http://erizanu.cartier.md/cum-citesc-femeile-1223.html> (accesat în 7 octombrie 2011).
- Jedi Council Forums*. Ce nickname/username ati dori sa aveti? <http://boards.theforce.net/romania/b10647/21634808/p1/> (accesat în 1 octombrie 2011).
- Necula, G. 2008. *Utilizări aberante ale semnelor de punctuație și ortografie în comunicarea pe internet*. http://www.philippide.ro/distorsionari_2008/249-258%20NECULA%20Gina.pdf (accesat în 7 octombrie 2011).
- Petrovici, G. 2009. *Viața trăită sub nickname*. <http://www.evz.ro/detalii/stiri/viata-traita-sub-nickname-872806.html> (accesat în 2 octombrie 2011).
- Piotrowski, R. Sinergetica și ocrotirea limbii române în Republica Moldova (trad. de Silviu Berejan). În: *Revista de lingvistică și știință literară*, 1997, nr. 3.
- Portalul de știri UNIMEDIA a. <http://unimedia.md/?mod=news&id=33313> (accesat în 3 octombrie 2011).
- Portalul de știri UNIMEDIA b. <http://unimedia.md/?mod=news&id=33490> (accesat în 3 octombrie 2011).
- Portalul de știri UNIMEDIA c. <http://unimedia.md/?mod=news&id=39846> (accesat în 7 octombrie 2011).
- Todi, A. 2007. Aspecte lingvistice și socio-lingvistice ale comunicării în spațiul virtual: chatul. În: *Annales Universitatis Apulensis. Series Philologica, Philology Issue*, no. I (1). <http://www.ceeol.com/aspx/issuedetails.aspx?issueid=fbfc754a-85f2-4a24-8d2a-984032bef1d6&articleId=472cbae5-592c-44e8-afa4-c6a6b87c6f81> (accesat în 8 octombrie 2011).
- Tomescu, D. 1998. *Gramatica numelor proprii în limba română*. București: Editura ALL.

Ungureanu, E. 2007. Numele noastre: modă și imitație sau În căutarea numelui pierdut [Recenzie la: Cosniceanu Maria. Dicționar de prenume. Știința, 2006, 144 p.]. În: *Literatura și arta*, 19 aprilie, p. 4. <http://literaturasiarta.md/pressview.php?l=ro&idc=187&id=180&zidc=4> (accesat în 3 octombrie 2011).

Комлев, Н. Г. 2006. *Словарь иностранных слов*. <http://www.inslov.ru/html-komlev/a/avtonim.html> (accesat în 6 octombrie 2011).